II. Obec namítá proti výroku o prohlášení usnesení učiněných na schůzi obecního zastupitelstva z 9. února 1930 za neplatná, že § 42 ob. zříz. nepředpisuje určitou formu pozvání a že odkaz na čl. 72 odst. 2 jaz. nař., jehož se žal. úřad dovolává, je nemístný, poněvadž členové obecního zastupitelstva nejsou stranami, o nichž jedná cit. článek. Posléz uvedená námitka byla vyvrácena již sub I. Ježto podle jazykových předpisů pozvání českých členů obecního zastupitelstva ke schůzím musí se díti v jazyku státním, plyne z toho, že pozvání jich je ve smyslu § 42 ob. zříz. účinné jen tenkrát, stalo-li se v tomto jazyku, a že dotyční členové obecního zastupitelstva mají právo, pozvání jinak učiněné odmítnouti s týmž účinkem, jako by se jim nedostalo pozvání vůbec. Z těchto důvodů jsou i námitky stížnosti obce bezpodstatné.

Č. 10.469.

Učitelstvo: * Zákony č. 319/1918 ř. z. a 52/1919 Sb. samy o sobě neposkytují osobě učitelské právního nároku na drahotní přídavky, stanovené v uvedených zákonech.

(Nález ze dne 5. dubna 1933 č. 10.063/31.)

Prejudikatura: Usnesení odb. plena ze 6. února 1933, č. pres. 888/31; opačně Boh. A 4758/25.

Věc: Eduard Š. v L. proti ministerstvu školství a národní osvěty o drahotní přídavek.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Výnosem ze 16. listopadu 1928 nevyhověla zšr v Praze žádosti st-lově o přiznání drahotního přídavku podle zák. č. 319/1918 ř. z. a č. 52/1919 Sb. za vyučování náboženství na obecných školách v L. a K. v létech 1918 a 1919 a odvolání st-lem proti tomu podané bylo rozhodnutím min. škol. ze 6. února 1929 zamítnuto z důvodů výnosu zšr-y.

O stížnosti na toto rozhodnutí uvážil nss takto:

Žal. úřad, recipovav beze změny důvody zamítavého výroku zšr-y, nepřiznal st-li žádaný drahotní přídavek v podstatě jednak proto, že st-l, jakožto člen duchovní správy, není »učitelem« ve smyslu zák. č. 319/18 ř. z. a č. 52/19 Sb., jednak z toho důvodu, že k výplatě přídavku toho členům duchovních správ, vyučujícím náboženství na veřejných školách obecných a občanských, schází předpoklad zákony těmi požadovaný, t. j. usnesení zem. zastupitelstva resp. zem. správ. výboru.

Stížnost naproti tomu, dovolávajíc se nál. Boh. A 4758/25, dovozuje především nárok st-lův na sporný přídavek již ze zák. č. 319/1918 ř. z. a č. 52/19 Sb. samých a tvrdí, že ten ani onen zákon nepředpokládá usnesení zem. zastupitelstva, a že usnesení takové není ani podmínkou udělení státního příplatku.

Je sice pravda, že v cit. nálezu bylo vysloveno, že všichni aktivní učitelé škol obecných a měšťanských, jimž přísluší nějaká úplata, zejména tedy také učitelé náboženství ustanovení za remuneraci, mají právní nárok na příplatek k drah. přídavku podle zák. č. 319/18 ř. z., resp. podle zák. č. 52/19 Sb. Leč otázkou touto zabývalo se dne 6.

února 1933 odborné plenum nss-u a dospělo k názoru, že zák. č. 319/18 ř. z. a č. 52/19 Sb. samy o sobě neposkytují osobě učitelské právního nároku na drahotní přídavky, pokud se týče příplatky v uvedených zákonech stanovené. Tohoto právního názoru přidržel se nss i v případě sporném a to na základě těchto úvah:

V § 1 zák. č. 319/1918 ř. z. se stanoví:

»Vláda se zmocňuje, zemským zastupitelstvím (zemským výborům, zemským správním komisím nebo stejnorodým správním orgánům) podle ustanovení tohoto zákona ze státních prostředků poskytnouti příplatky k drahotním přídavkům pro rok 1918, jež jmenovaní orgánové poskytnou v dotyčných zemích na veřejných obecných a měšťanských školách definitivně nebo prozatímně ustanoveným učitelským silám a to i učitelům vojenskou službu konajícím a ve výslužbě jsoucím jakož i vdovám a sirotkům po těchto osobách.

Rovněž se vláda zmocňuje, aby zbytek obnosů k jmenovaným účelům potřebný dala zemím zálohou k použití na účet přídělu zemským fondům na léta 1917 a 1918.

Pokud v některé zemi část potřeby státním příplatkem neuhrazená není opatřena vůbec nebo z části zemí nebo fondem zemí nadaným, buď příslušná část příplatku přidělena korporaci, jež uhrazuje potřebu drahotních přídavků.«

V dalších §§ 2—9 stanoví zákon podrobně podmínky, kterými jest vázán státní příplatek, stanovený 50% potřeby (§ 4), a to jak co do doby vyplácení drah. přídavků, tak ohledně jejich výměry a okruhu osob k požitku oprávněných. Podle § 10 pak je min. fin. oprávněn ve shodě s min. vyuč. ustanoviti podmínky a podrobnosti, za nichž je dlužno vypláceti drahotní přídavky v tomto zákoně upravené.

Na základě tohoto oprávnění vydali min. fin. a min. vyuč. k provedení zák. č. 319/1918 ř. z. nař. ze 14. září 1918 č. 341 ř. z., které v čl. I. ustanovuje toto:

»(1) Předpokladem pro poskytnutí státního příplatku k nákladu drahotních přídavků na rok 1918 učitelských sil na veřejných obecných a měšťanských školách definitivně nebo prozatímně ustanovených a to i učitelů vojenskou službu konajících a na odpočinku jsoucích i vdov a sirotků po takových osobách je usnesení zemského zastupitelstva (zemského výboru, zemské správní komise, vládního komisaře). Pokud náklad státním příplatkem neuhrazený nenese země, nýbrž zcela nebo částečně některá jiná samosprávná korporace, je usnesení dotyčné samosprávné korporace ustanovením zákona vyhovující, jež potřebuje schválení zemského zastupitelstva a císaře, předpokladem pro udělení státního příplatku.

(2) Usnesení musí vyhovovati podmínkám v dále uvedených §§ 1—4 tohoto článku obsaženým a buď zemským školním úřadem předloženo ministeriu věcí duchovních a vyučování, aby vymohlo císařského schválení.

(3) Dále uvedená úprava drahotních přídavků v usnesení zemského zastupitelstva je předpokladem udělení státního příplatku.«

V podstatě stejný obsah jako zák. č. 319/1918 ř. z. má i zák. č. 52/19 Sb., jímž byla rovněž vláda zmocněna, aby zemským zastupitelstvím v Čechách, na Moravě a ve Slezsku (zemským výborům, zemským správ-

ním komisím nebo stejnorodým správním orgánům) poskytla podle ustanovení tohoto zákona ze státních prostředků příplatky k drahotním přídavkům, jež jmenovaní orgánové na dobu od 1. ledna do 30. června 1919 poskytnou na veřejných obecných a měšťanských školách definitivně nebo prozatímně ustanoveným silám učitelským.

Z uvedených předpisů plyne nade vši pochybnost dvojí, 1. jednak, že státní příplatek k drah. přídavkům, jež by byly poskytnuty učitelstvu veřejných škol obecných a měšťanských v létech 1918 a 1919, jak podle zák. č. 319/18 ř. z., tak podle zák. č. 52/19 Sb., byl podmíněn předchozím usnesením vydržovatelů škol těch (zemí, po případě jiných samosprávných korporací), 2. jednak že právní nárok učitelstva na přídavky ty mohl býti založen teprve a jedině usnesením těchto subjektů, povinných po zákonu k úhradě osobního nákladu na učitelstvo veřejných škol obecných a měšťanských a tedy, že nebyl takovýto nárok založen již zák. č. 319/18 ř. z. a č. 52/19 Sb. samými.

Správnost těchto závěrů podporována jest i materiáliemi k zák. č. 319/18 ř. z. (stenografický protokol 74. schůze poslanecké sněmovny z 15. března 1918), podle kterých byly pochybnosti některých členů zákonodárného sboru v tom směru, zda přijetím navrhovaného zákona nebude zasaženo do autonomie zemí, rozptýleny poukazem min. fin. k tomu, že zákonem tím se země právně nezavazují státní příplatek přijmouti a tím ani drah. přídavky učitelstvu poskytnouti. Ovšem staví je — praví se tam dále — zákon před alternativu: buď na ztrnulé schéma zákona přistoupiti, anebo, necítily-li by se dosti silnými, aby i jen polovici nákladů hradily, státního příplatku zcela se odříci a drahotní přídavky vůbec neposkytnouti anebo poskytnouti je úplně ze svého ve výši jim možné.

Nepříslušel-li podle toho, co řečeno, sporný drah. přídavek (příplatek) učitelstvu škol obecných a měšťanských — a tím méně členům duchovních správ, vyučujícím náboženství na školách (těch) — již ze zák. č. 319/18 ř. z. a č. 52/19 Sb. a netvrdí-li stížnost, že by bylo v Čechách existovalo usnesení zemského orgánu, k poskytnutí přídavku toho jedině povolaného, které by poskytovalo zmíněné drah. přídavky členům duchovních správ, vyučujícím náboženství na veřejných školách národních, pak je pro posouzení daného sporu nerozhodno, zda st-l, jenž v létech 1918 a 1919 vyučoval náboženství na obecných školách v L. a K. jako člen duchovní správy, byl či nebyl v této své funkci »učitelem« ve smyslu cit. zák. a nebylo tudíž potřebí, aby se nss zabýval ještě také vývody stížnosti po této stránce; neboť i kdyby otázka ta byla zodpovědena kladně, jak snaží se dovoditi st-l, nemohl by tím býti otřesen svrchu dolíčený závěr, že ze zák. č. 319/18 ř. z. a č. 52/19 Sb. o sobě nárok na sporný drahotní přídavek dovoditi nelze.

Č. 10.470.

Stavební právo (Čechy): »Odlehlá poloha« pozemku jako překážka parcelačního povolení?

(Nález ze dne 5. dubna 1933 č. 12.221/31.)